

Марфуға Айтқожина

Жеңеше-ай

Марфуға Айтқожина

Жеңеше-ай

«Public Domain»

Айтқожина М.

Жеңеше-ай / М. Айтқожина — «Public Domain»,

Содержание

ЖЕҢЕШЕ-АЙ	5
Конец ознакомительного фрагмента.	8

МАРФУҒА АЙТҚОЖИНА ЖЕҢЕШЕ-АЙ

ЖЕҢЕШЕ-АЙ

МАРФУҒА АЙТҚОЖИНА

(1936 жылы туған)

Күрпілдейді ерте-кеш қара саба,
Сабасыз қазақ үйі жараса ма.
Саба пісіп женешем ойға кетіп,
Қозғайды, көне сырды оңашада.

Күрпілдейді ерте-кеш қара саба,
Толтырған саумалымен жаңа сауа.
Кештерде елең етпей тамашаға,
Тербетпейді көне сырды оңашада.

Көздерден жасырады көне сырын,
Жасырады алауын денесінің.
Күтеді қалғығанын енесінің,
Ойменен жалғасады келесі күн.

Алаулап күйіп-жанып кеш батады,
Жеңешем бәрімізден кеш жатады.
Көгендегі қозыдай анау ұлдар,
Ер жетіп, әлі ертең-ақ ес қатады.

Жеңешем мұны да ойлап мұндана ма,
Мұң кешкен жаны ширап, шыңдала ма
Күн озып, күні бойғы тірлікпенен,
Көз шырымын алады түнде ғана.

Жүрегін күні кеше күліп таңдай,
Күлетін жүрегінде күдік қалмай.
Қасында қара саба мұнданасың,
Асауым, жуасыған құрық салмай...

Ол енді қызық күнін ұмытқандай,
Айқасқан ақ маңдайда сызықтарды-ай.
Жүруші ең жабырқамай, жан женешем,
Жарыңды аңсадың ба, жүріп шалғай?!.

Неге-неге толқыды асау жаны,
Қалайша, қара көзің жасаурады?
Неге-неге дірілдеп кетті иығың,
Өр едің ғой, мойымас қашан-дағы.

Неге ол ауыр ойдан бас алмады,
Неге оның жанарынан жас аунады.
Құлпырып, қызғалдақтай алауланып,
Неге ол бұрынғыдай жасанбады.

Жасыды-ау, жасыра алмай сағынышын,
Жар демі, шарпыды ма жалын ішін.
«Бәрі де майдандағы жарым үшін,
Қан кешіл жүрген ерлер, бәрің үшін...»

Оралмады майданнан жылқышы ағам,
Оралмады ұяға Жыл құсы аман.
Күндер өтті, ай өтті, жылдар озды,
Қамсыз көңіл көрші бар,
Күлкісі аман...

Сыңғырлай кеп күледі –
Сынағандай,
Жеңешем жаны танбас, жылап алмай.
Жаншыла күрсінеді кейде сонша,
Үстіне қара жартас құлағандай.

Отырар кейде түкті елең қылмай,
Сәулесін шаңырақтан төгер мұңлы ай.
Кейде ол өрмек құрып, кесте тігер,
Бола бермес әркімде өнер мұндай.

Жеңгемді жетелейтін алға арманы,
Босамайтын істен бір бал бармағы.
Күн ұзақ бие сауып, түнде іс тігіп,
Үзілмей айтушы еді-ау, таңдарға әнін.

Болмайтын бөгде мінез басқадай тым,
Үлкендер бұны ауыздан тастамайтын.
Тағдыр қатал, жасқайтын, жасытатын,
Тентек деген шалдар да жасқамайтын.

Сәнді еді, сүйкімді еді мінезімен,
Үлгі-өнеге көруші ем бір өзінен.
Домбыраға қосылып, ән салғанда,
Ащы шер төгілетін жүрегінен.

Талай таңдар ән тыңдап қалғығанмын,

Көрді ме содан жақсы әнді жаным...
Жал-құйрығын ерте-кеш әнмен тарап,

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.